

лю да оумилостивѣятъ Бѹга, и да ѡчистиѣятъ грѣхове те, и чи сѣ были ѡтредѣни токмо на время. И за това дава слѣдующы те ѡправданїа.

А. Не може съзѣмъ да сѣ вмѣсти въ разумъ атъ челоуѣчески, какъ бы възможно было, крѣзь скѹтка, на прим: кѹзіа и телчіа да ѡчисти грѣхъ атъ, кѣнто понѣже не ѣ нѣщо бещѣственно не може да сѣ ѡмьѣе съ никакъа мокрѹта. Такожде не може да бѣде сзгласно съ величество то Бѹжїе и то : дабы сѣ премѣнѣвало правосѣдіе то Нѣгово на милосѣрдїе, кога бы было глѣдало проанѣлема крѣзь та на безсловѣсно то живѹтно (Глаб: Г. 4.)

В. Самы те 'Иудѣйски книги, коїто почитали за свѣты и Богодѹхновенны, ѣснѹ за това прѣрекли, какъ то свѣщенство то ѣмъ, такожде и ѡбрѣды те трѣбвали да прѣстанѣятъ. Междѹ дрѹгы те свидѣтельства на бѣтхі-атъ забѣтъ за доказателство зѣлъ 'апѣстолъ слѣдующе то Давїдово слово. " Ты 'Іерей во бѣвѣхъ по чинѹ Мелхїседѣковѹ. „ И повѣдѣѣтъ самы 'Иудѣи те, какъ всичкі-атъ рѣ. Ѳаломъ и тіа слова сѣ сказани ѡ Дѹха свѣтаго за Мессїа, когото тѣи чѣкали. Тїа слова ѣснѹ присвоѣѣѣтъ на Мессїа свѣщенство вѣчно, и свѣщенство не по чинѹ, не по подобїю Парѹново, кѣнто было тогда оѹ 'Иудѣи те, но по чинѹ Мелхїседѣковѹ, за когото то 'Иудѣи те твѣрдѣ мѣлкъ знаади. Изъ това твѣрдѹ закључѣва 'апѣстолъ, какъ. ако бы было 'Иудѣйско то Парѹново свѣщенство пострѣно да пребывѣва всегда, не бы была причина свѣтѣмѹ Дѹхѹ да